

**Speech Ingrid van Engelshoven, minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, bij uitreiking
Nederlandse Muziekprijs, 18 januari 2020, Concertgebouw Amsterdam**

Beste Dominique,

Van harte gefeliciteerd met de Nederlandse muziekprijs.

Je bent de 33^e winnaar.

Maar je bent de eerste slagwerker die hem krijgt.

Alleen al om die reden is dit een extra bijzondere prijs.

Want slagwerkers staan niet zo vaak in de schijnwerpers.

Dat heeft met de aard van de instrumenten te maken:

Vaak ondersteunend,

dienend zelfs,

achterin het orkest,

wachtend op het moment waarop alle ogen op jou gericht zijn.

En dan moet je er ook staan.

In een interview onlangs omschreef je het als 'chirurgenwerk'.

Je vertelde dat je soms heel lang moet wachten op één noot.

Dat zijn de moeilijkste en meest zenuwslopende noten die een percussionist kan spelen, vond je,
'want je hebt maar één kans.'

Die ene noot is niet waarom je deze prijs krijgt.

Hoe moeilijk en zenuwslopend die ook kan zijn.

Je krijgt de Nederlandse Muziekprijs omdat je de afgelopen jaren hebt laten zien dat je een solist bent
waar we nog veel van kunnen verwachten,
in Nederland én daarbuiten.

En niet zomaar een solist – een slagwerksolist.

Solist op een heel arsenaal aan instrumenten.

In NRC zei je onlangs:

'Soloslagwerker zijn is alsof je een violist vraagt: kun je alle strijkinstrumenten spelen?

En uit alle landen alsjeblieft?...'

Misschien is het goed om hier nog even toe te lichten dat de Nederlandse Muziekprijs niet een
jaarlijkse prijs is, waarbij een jury bij elkaar gaat zitten om te kijken wie 'm heeft verdiend.

Nee, de Nederlandse Muziekprijs is de bekroning van een ontwikkeling.

Het is een prijs die zegt: eigenlijk ben je nu klaar om ook buiten Nederland furore te maken.

De commissie volgt de kandidaat een tijdlang op de voet.

Soms wist je dat er een commissielid in de zaal zat,
en soms ook niet.

De afgelopen drie jaar was elk optreden dus een examen.

Élk optreden die ene noot dus.

Ook zenuwslopend, lijkt me.

Afijn, de uitkomst is bekend:

je hebt de prijs gewonnen.

In de eerste plaats natuurlijk omdat je een uitzonderlijk slagwerker bent,
maar ook vanwege je veelzijdigheid:

- je speelt steeds die zenuwslopende noten,
- je verdiepte je in de Japanse en Senegalese slagwerkcultuur,
- je deed een project met schilderkunst,
- en je werkte met harmonie en breakdancers,

om maar wat voorbeelden te noemen.

Bijzondere combinaties, zou je zeggen.

Maar zelf relativeer je dat.

‘Slagwerk roept een oergevoel op en spreekt iedereen aan’, zei je over Marching and Breakin’, de
productie die je maakte met breakdancers en een harmonie.

‘Vroeger had je de fanfare, die met harmoniemuziek feesten en begrafenissen luister bijzette.

De sabarspelers in Senegal doen vandaag de dag nog hetzelfde.’

En in Nederland wordt die rol in de straatcultuur nu ingevuld door breakdancers.

Helemaal niet zo’n bijzondere combinatie dus, vind je zelf.

Eerder een voor de hand liggende cross-over.

Maar wel één die meer oplevert dan de som der delen.

Want met de combinaties die je aangaat, creëer je verbinding en spreek je nieuw publiek aan.

Daarmee overstijgen jouw projecten de kunst, en hebben ze ook maatschappelijke betekenis.

Je hebt het zelf wel eens over ‘de taal van de trommel’.

Dat is een universele taal, die alle slagwerkers spreken.

Jij beheerst die taal tot in de finesses.

Zó goed, dat je er niet alleen je collega-slagwerkers mee bereikt,

maar je slaagt er óók in ook anderen te laten meegenieten van die taal.

Beste Dominique,

Je brengt het slagwerk op een hoger plan:

Je bent in staat om van een groep zeer diverse instrumenten één krachtig geheel te maken, zoals de violist dat doet met vier snaren, en de zanger met zijn stembanden.

Je hebt de prijs dus dubbel en dwars verdiend, schrijft de commissie in haar rapport.

De commissie is onder de indruk van je bezetenheid, van je grote ambities,

én van de sterke ontwikkeling die je hebt doorgemaakt als kandidaat voor deze prijs.

Ik citeer:

'Hij bruist altijd van nieuwe ideeën en plannen.

De commissie kijkt uit naar zijn volgende projecten, en verheugt zich op weer verrassende samenwerkingsverbanden.

Zij is ervan overtuigd dat Dominique nog vele sprankelende ideeën op de plank heeft liggen, waarvoor hij zonder twijfel een geïnteresseerd publiek zal kunnen vinden.'

Einde citaat.

Daar sluit ik me graag bij aan.

Alle deuren staan voor je open.

Je bent klaar voor de volgende stap, naar een internationaal vervolg op je loopbaan.

En daarom ontvang je vandaag de Nederlandse Muziekprijs.

Nogmaals gefeliciteerd, en ik hoop nog veel van je te horen!